

Производството е по реда на раздел V, чл.58д и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „ГОЛДЕЪР ХЕНДЛИНГ БЪЛГАРИЯ“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Продан Таракчиев“ №10, ет.2, представлявано от управителя ДАП., чрез адв. Хр. Р. срещу наказателно постановление (НП) № 22-2200266/14.10.2022 г. на изпълняващия длъжността директор на дирекция „Инспекция по труда ” (Д „ИТ”) – София, с което е наложена на основание чл.416, ал.5 от Кодекса на труда (КТ), във вр. чл.415, ал.1 от КТ имуществена санкция в размер на 1 500 (хиляда и петстотин лева) лв. за административно нарушение на чл.415, ал.1 от КТ.

С жалбата се моли за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила, както и че касае маловажен случай и с него е наложено явно несправедливо наказание, аргументите, за което са, че същото е издадено от некомпетентен орган, не е надлежно връчено на нарушителя, не е посочено мястото на нарушението, твърди се, че не е извършено виновно, както и дори да е извършено то представлява маловажен случай. Претендира се присъждане на всички разноски.

За дружеството-жалбоподател, редовно призовано, се явява процесуален представител, който поддържа жалбата и по същество пледира, че е налице маловажност, тъй като се касае за неизпълнение на само едно предписание, само спрямо един служител, позовава се на решение на АССГ по адм. д. №6539/2022 г., 56 състав, в което е прието, че работния процес при работодателя е с променлив характер, поради което е практически невъзможно графика да бъдат спазвани. Претендират се разноски, за които се представя списък в размер на 480 лв. с ДДС.

За въззиваемата страна се явява процесуален представител, който оспорва жалбата и пледира за потвърждаване на наказателното постановление, което счита за законосъобразно и правилно, както и намира, че нарушението е установено от писмените и гласните доказателства. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното:

„Голдеър Хендлинг България“ ООД е доставчик на услуги по наземно обслужване в страната, опериращо и на летище София. Дружеството предлага наземни услуги, свързани с обслужване на граждански полети, а именно: системи и съоръжения за обслужване на пътници, обслужване и осигуряване на въздухоплавателни средства, товарене и разтоварване на багажи и товари и други свързани услуги. За своята дейност дружеството има издадено удостоверение за експлоатационна годност на свързани с наземното обслужване системи и съоръжения за обслужване на пътници, обслужване и осигуряване на въздухоплавателни средства, товарене и разтоварване на багажи и товари, удостоверение за експлоатационна годност на свързани с

наземното обслужване системи и съоръжения за обслужване на пътници, обслужване и осигуряване на въздухоплавателни средства, товарене и разтоварване на багажи и товари, лиценз за оператор по наземно обслужване, „наземно администриране и надзор“, такъв за „обслужване на пътници“, за „обслужване на багажите“, както и за „обслужване на ВС на перона“ и за „обслужване на въздухоплавателни средства“, за „полетни операции и администриране на екипажите“. Дружеството обслужва, чрез служителите си в Отдел „Наземно обслужване“ полети от и до летище София от цял свят.

Била извършена проверка на „Голдеър Хендлинг България“ ООД в периода от 11.01.2022 г. до 07.03.2022 г. и съставен за същата протокол за извършена проверка №ПР2141332/07.03.2022 г., издаден от гл. инспектори Н. Г. и Р. А. при Д „ИТ“ София. Със същия били дадени на дружеството предписания, сред които под №11 е „Работодателят да осигурява на работещите непрекъсната междудневна почивка, която не може да бъде по-малко от 12 часа, съгласно чл.152 от Кодекса на труда“. С посочен срок за изпълнение от 08.03.2022 г. и правно основание чл.404, ал.1, т.1 от КТ. Същият е бил връчен на упълномощено от управителя на дружеството лице – ДПТ. на 07.03.2022 г.

Съгласно писмо на Д „ИТ“ – София е, че задължително предписание по точка №11 от протокол за извършена проверка №ПР2141332/07.03.2022 г. не е било обжалвано по административен и по съдебен ред в законоустановения срок, съгласно чл.149, ал.1 от АПК.

В периода от 03.05.2022 г. до 23.06.2022 г. е извършена последваща проверка на „Голдеър Хендлинг България“ ООД, от служители при Д „ИТ“ – София, сред които и свидетеля Г. като е констатирано, че даденото предписание, което съставлява принудителна административна мярка, приложена от контролния орган Д „ИТ“-София по спазване на трудовото законодателство под №11, в предходния протокол №ПР2141332/07.03.2022 г. не е било изпълнено. Установено било в хода на тази проверка, след проверка на представената присъствена форма за отдел „Наземно обслужване“ за месец април 2022 г., че лицето ВПП. е работил на 24.04.2022 г. от 13:00 часа до 21:30 часа, а на 25.04.2022 г. е започнал работа в 05:00 ч., като на лицето не е осигурена непрекъсната междудневна почивка от 12 часа. Съставен е протокол за извършена проверка №ПР2213719/23.06.2022 г.

Приложени са присъствените форми за м. април 2022 г., както и графика за работа за същия месец.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №22-2200266 на 23.06.2022 г. от свидетеля Н. Г. – главен инспектор в Д „ИТ“ – София, за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ от дружеството, който е връчен на 23.06.2022 г. на упълномощено от управителя на дружеството лице – ДПТ.. Срещу АУАН е депозирано възражение, в което се твърди, че се касае за инцидентно нарушение, като по първоначален график лицето П. е бил с гарантирана 12 часова почивка, но с оглед спецификата на дейността на

дружеството се е наложило лицето да започне работния си ден по-рано.

Въз основа на АУАН на 14.10.2022 г. е издадено обжалваното наказателно постановление № 22-2200266 от съответното оправомощено, въз основа на Заповед №3-0693/15.08.2022 г. на изп. директор на ИА „ГИТ”: директора на Дирекция „ИТ”- гр.София, като за изпълняваща тази длъжност със Заповед №1526/03.10.2022 г. на изп. директор на ИА „ГИТ” е била определена Виолета Цветанова Василева. Същото било доставено до седалището и адреса на дружеството-жалбоподател на 20.10.2022 г.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства, както и от гласните - показанията на разпитаната в хода на производството свидетелка Н. Г.. Съдът е взел предвид и кредитира писмените доказателства, тъй като не съществуват индиции за тяхната недостовереност. Взети са предвид показанията на свидетеля Г., тъй като същите не са в противоречие с кредитираните писмени доказателства.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е **допустима** като подадена в законния четиринадесетдневен срок, видно от обратната разписка, удостоверяваща получаване на препис от наказателното постановление на 20.10.2022 г., а входирането на жалбата е станало чрез наказващия орган до съда на 01.11.2022 г., видно от пощенското клеймо, както и и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като по своята същност е **неоснователна**, поради следното:

Съдът като съобрази съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП № 22-2200266/14.10.2022 г. на ИД директора на Д „ИТ” – гр.София намира, че същите са съставени, съоразно разпоредбата на чл.416, ал.1 от КТ/респ. издадени, съобразно разпоредбата на чл.416, ал.5 от КТ и съобразно заповеди №3-0693/15.08.2022 г. и №1526/03.10.2022 г. на изп. директор на ИА „ГИТ” от оправомощени длъжностни лица, в кръга на компетенциите им.

Отразеното в акта и НП е обстоятелствено и пълно. Налице е словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в акта и НП правна квалификация на същото. От съдържанието на акта и НП по безспорен начин се извлича време и място на извършване на нарушението. Като изрично се сочи, че нарушението е извършено на 25.04.2022 г. в предприятието на работодателя. Сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН са спазени. Това е така, тъй като АУАН е съставен на 23.06.2022 г. за нарушение осъществено на 25.04.2022 г., т.е. в тримесечния срок, а НП е издадено на 14.10.2022 г., поради което е спазен и шестмесечния срок. Посочено е и място на извършване на нарушението: предприятието на работодателя. Не се констатираха допуснати съществени процесуални нарушения от визираните в разпоредбите на чл.42 от ЗАНН, касаещи АУАН и на чл.57, ал.1 от ЗАНН относно процесното НП. АУАН е съставен в присъствието на упълномощено от управителя на дружеството лице и му е връчено. В срок са били депозираны и възражения срещу него от дружеството. НП е било връчено

чрез куриерска фирма и жалбата срещу него е депозирана в срок.

Предвид на това, съдът не констатира незаконосъобразност на атакуваното НП, включително и че същото е постановено при съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

Наказателното постановление е напълно обосновано, както и е подкрепено от събраните в административнонаказателното производство доказателства.

Съгласно разпоредбата на чл.404, ал.1, т.1 от КТ: „За предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат следните принудителни административни мерки:

1. да дават задължителни предписания на работодателите“.

В случая даденото предписание, което съставлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.404, ал.1, т.1 от КТ, приложена от контролния орган Д „ИТ“-София по спазване на трудовото законодателство под №11, в протокол №ПР2141332/07.03.2022 г. не е било изпълнено от „Голдсър Хендлинг България“ ООД.

Съгласно чл.415, ал.1 от КТ: „Който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.“ Като в случая е дадено задължително предписание, което съставлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.404, ал.1, т.1 от КТ, в протокол, връчен на упълномощено от управителя на дружеството лице на 07.03.2022 г., което е влязло в сила, доколкото не е било обжалвано.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен и безспорен начин, че жалбоподателя е този, който самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, като в случая той отговаря на посочените в КТ изисквания за работодател (по см. на § 1, т.1 от ДР на КТ).

В случая нарушението се изразява в неизпълнение на принудителна административна мярка, дадена под №11, обективирана в протокол №ПР2141332/07.03.2022 г. Протоколът е връчен надлежно на упълномощено от управителя на дружеството лице на 07.03.2022 г. и за него няма данни да е обжалван по надлежен ред, поради което е влязъл в сила.

От доказателствата по делото се установява, че предписанието не е било изпълнено от дружеството и в хода на последваща проверка е установено, че едно от наетите от дружеството лица, работещо в отдел „Наземно обслужване“ е работило на 24.04.2022 г. от 13:00 часа до 21:30 часа и на 25.04.2022 г. е започнало работа в 05:00 часа. Като в тази връзка на това лице ВПП. между двата му работни цикъла не е осигурена непрекъснатата междудневна почивка от 12 часа. Факт, който е трябвало да бъде съобразен от

работодателя.

Съгласно разпоредбата на чл.152 от КТ: „Работникът или служителят има право на непрекъсната междудневна почивка, която не може да бъде по-малко от 12 часа.“ Целта на почивката е да осигури време за отдых на работника и служителя. Тя е конкретен израз на закрилата на труда. Не е възможно нарушението да бъде отстранено, тъй като вредните последици-неосигуряване на 12 - часова почивка, са настъпили за работника и няма как да бъдат отстранени. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства за непредвидени обстоятелства, довели до извършване на нарушението.

Наложена е съответстващата на нарушението санкция по чл.415, ал.1 от КТ – имуществена санкция на работодател, който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Размерът на санкцията, наложена на дружеството е минималната, определена в санкционната разпоредба, а именно 1 500 лв. Ето защо съдът намира, че е приложен правилно закона, в случая чл.27, ал.2 от ЗАНН и отчетени всички обстоятелства във връзка с конкретното нарушение. Поради което наказателното постановление следва да бъде потвърдено изцяло. Като съдът счита, че с така определеното по вид и размер административно наказание, при спазване изискванията на чл.27, ал.1 и ал.2 от ЗАНН ще бъдат постигнати целите на административното наказване предвидени в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

Посочване разпоредбата на чл.416, ал.5 от КТ преди санкционната норма в процесното НП е относно компетентността на лицата, които могат да издават НП, предвид което посочването на тази норма не се явява незаконосъобразно цитирана.

Не може да бъде прието, че нарушението е маловажно. Съдът счита, че конкретното нарушение не би могло да бъде квалифицирано по чл. 415в от КТ или по чл. 28 от ЗАНН с оглед значимостта на охраняваните обществени отношения с нарушената материално-правна разпоредба. Обект на защита са обществените отношения по охрана на едни от най-важните права на гражданите - трудовите, което в никакъв случай не може да се преценява като маловажен случай. За да е налице маловажност по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ, следва да са налице две кумулативно предвидени предпоставки: 1.Нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и 2. От него да не са настъпили вредни последици за работника или служителя. Освен това за разлика от маловажните нарушения по чл.28 ЗАНН, чл.415в, ал.1 от КТ не допуска освобождаване от административнонаказателна отговорност, а предвижда налагане на административно наказание - имуществена санкция, но в многократно по-нисък размер. Доколкото тези условия не се изпълнени, конкретно нарушението не е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ, с което неминуемо са настъпили вредни последици за лицето Васил П. П., то не

може да бъде приложен този привелегирован състав

С оглед изхода на производството, а именно потвърждаване на процесното НП, претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски се явява основателна. Това е така, доколкото административното нарушение се явява установено, в случая следва да се приложи и т.2, б. „а“ от Тълкувателно решение №3/85 г. на ОСНК, ако наказателното постановление бъде потвърдено или изменено, разноските се възлагат върху нарушителя, защото с виновното си поведение е станал причина те да бъдат направени. Въззиваемата страна се е представлявала от юрисконсулт на Д „ИТ“- София, който се е явил в проведеното съдебно заседание, но самото дело се преценя, че не е толкова с фактическа и правна сложност, поради което съгласно чл.63д, ал.4, във вр. с ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи размер на юрисконсултско възнаграждение от 80 (осемдесет лева) лв. за процесуалното представителство пред въззивната инстанция по делото.

РАЙОНЕН СЪДИЯ